

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 275

din 20 Martie 2008

Cu nota înregistrată sub nr. 306/IJ/104/SIP/7758/ST/2008, a fost înaintată Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cererea formulată de domnul Narița Petru, procuror șef serviciu în cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, prin care solicită, în baza art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare și a art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să se constate că independența și imparțialitatea sa în efectuarea urmăririi penale în dosarul nr. 67/P/2005 al Direcției Naționale Anticorupție au fost afectate, prin acte de imixtiune, de către doamna procuror Iordache Elena din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică.

În motivarea cererii formulate a arătat că, la data de 11 octombrie 2005, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică a dispus, prin Ordonanța nr. 799/P/2005, declinarea competenței de soluționare în favoarea Direcției Naționale Anticorupție, a plângerii formulate de Constantin Nicușor Daniel – președintele Consiliului Județean Constanța, împotriva numitului Duțu Stelian, fost președinte al aceluiași consiliu.

La Direcția Națională Anticorupție dosarul a fost înregistrat sub nr. 67/P/2005, fiind repartizat procurorului Narița Petru prin rezoluția din 13 octombrie 2005.

La data de 4 aprilie 2006 acesta a dispus începerea urmăririi penale față de Duțu Stelian pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 12 lit. a și b, art. 13² și art. 17 lit. d din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal, iar la data de 26 mai 2006 s-a procedat la schimbarea încadrării juridice în art. 12 lit. a și b din Legea nr. 78/2000 și art. 17 lit. d din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 41 alin. 2 și art. 33 lit. a Cod penal

La data de 24 mai 2006 s-a dispus măsura asiguratorie a sechestrului asupra bunurilor învinuitului până la concurența sumei de 350 mii Euro.

Învinuitul Duțu Stelian a formulat plângeri împotriva începerii urmăririi penale, a schimbării încadrării juridice și a măsurii sechestrului asigurator, plângeri respinse de către procurorul șef secție prin rezoluțiile din 16 mai 2006 și 07 iunie 2006.

La data de 27 octombrie 2006 urmărirea penală a fost extinsă și pentru fapta prevăzută de art. 248 - 248¹ Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal.

Învinuitul Duțu Stelian a sesizat și Consiliul Superior al Magistraturii pentru începerea urmăririi penale împotriva sa, solicitând să se constate că procurorul Petru Narița și-a exercitat funcția cu rea-credință, în instrumentarea dosarului nr. 67/P/2005, sesizare ce a format obiectul lucrării nr. 740/IJ/296/SIP/2006 în care s-a dispus clasarea.

De asemenea, învinuitul Duțu Stelian a formulat două cereri de recuzare a procurorului Narița Petru, cereri respinse prin ordonanțele din 30.06.2006 și 19.02.2007.

În aceeași perioadă învinuitul Duțu Stelian s-a adresat cu o plângere și la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție solicitând începerea urmăririi penale față de procurorul Narița Petru pentru abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, faptă prevăzută de art. 246 Cod penal. La Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție plângerea a fost înregistrată sub nr. 697/P/2006 și a fost repartizată procurorului Iordache Elena.

La sfârșitul anului 2006 dosarul nr. 67/P/2005 al Direcției Naționale Anticorupție era în curs de finalizare, învinuitul Duțu Stelian fiind citat pentru prezentarea materialului de urmărire penală.

La scurt timp după citarea învinuitului Duțu Stelian pentru prezentarea materialului de urmărire penală, la data de 17 ianuarie 2007, procurorul Iordache Elena a solicitat de la Direcția Națională Anticorupție acte din dosarul nr. 67/P/2005.

La data de 22 ianuarie 2007 a solicitat prezența procurorului Narița Petru la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în calitate de făptuitor pentru data de 25 ianuarie 2007, iar la data de 30 ianuarie 2007 s-a început urmărirea penală, procurorul Narița Petru fiind citat în calitate de învinuit pentru data de 05 februarie 2007, când a dat curs solicitării.

În acest context, domnul procuror Narița Petru a apreciat că acest mod de acțiune al procurorului Iordache Elena reprezintă o imixtiune, o intervenție nefirească în activitatea sa profesională, de natură a-l influența, în acest sens anexând rezoluția nr. 2069/675/2007 din 12 februarie 2007 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prin care procurorul șef al Secției de urmărire penală și criminalistică a admis plângerea formulată împotriva rezoluției de începere a urmăririi penale împotriva sa în dosarul nr. 697/P/2006 din 30 ianuarie 2007 și a dispus infirmarea măsurii dispuse prin această rezoluție.

În motivarea rezoluției de infirmare se precizează faptul că plângerile formulate de învinuitul Duțu Stelian împotriva măsurilor dispuse de procurorul Narița Petru în dosarul nr. 67/P/2005 al Direcției Naționale Anticorupție (începerea urmăririi penale, schimbarea încadrării juridice, aplicarea măsurii asiguratorii a sechestrului) au fost respinse de procurorul șef secție din Direcția Națională Anticorupție, în continuare învinuitul Duțu Stelian formulând plângere împotriva aceluiași măsuri la Înalta Curte de Casație și Justiție, plângere ce a făcut obiectul dosarului nr. 9479/1/2006 ce a fost soluționat prin Decizia nr. 86/21 ianuarie 2007 prin care s-a respins plângerea împotriva actelor procurorului.

Având în vedere toate aceste aspecte, procurorul Narița Petru a solicitat constatarea de către Consiliul Superior al Magistraturii a existenței unor fapte care afectează independența și imparțialitatea sa în efectuarea urmăririi penale în dosarul nr. 67/P/2005 al Direcției Naționale Anticorupție.

Analizând cererea formulată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

În urma verificărilor efectuate de către Inspekția Judiciară s-a constatat că cele consemnate în sesizare referitor la existența dosarelor, a măsurilor dispuse și a soluțiilor adoptate se confirmă.

De asemenea, rezultă că dosarul nr. 67/P/2005 a fost finalizat prin rechizitoriu la 27 februarie 2007, dispunându-se trimiterea în judecată a învinuitului Duțu Stelian pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 248 raportat la art. 248¹ Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal; art. 17 lit. d lin Legea nr. 78/2000, raportat la art. 248 și 248¹ Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal; cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal, precum și scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului Duțu Stelian pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 12 lit. a și b din Legea nr. 78/2000, întrucât aceste fapte nu există.

Împotriva Rezoluției nr. 2069/675/2007 din 12 februarie 2007 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, Duțu Stelian a formulat plângere la procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, plângere ce a fost respinsă ca neîntemeiată prin rezoluția 113/C3/1117/2007 din 6 martie 2007.

Învinuitul Duțu Stelian a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție cu plângere împotriva rezoluției adoptate în dosarul nr. 2069/675/2007, plângere înregistrată sub nr. 3387/1/2007 din 11 aprilie 2007, ce a fost respinsă ca inadmisibilă.

Atât domnul procuror Narița Petru cât și doamna procuror Iordache Elena au exprimat puncte de vedere contrarii cu privire la angajarea răspunderii penale a procurorului care, în timpul efectuării urmăririi penale, cu intenție, a încălcat dispozițiile legale, primul susținând că începerea urmăririi penale împotriva sa pentru infracțiunea prevăzută de art. 246 Cod penal reprezintă un act de imixtiune, o intervenție nefirească în activitatea sa profesională, cel de-al doilea constând, în esență, în susținerea existenței răspunderii penale a magistraților, răspundere care nu este exclusă atunci când sunt indicii sau probe că s-a acționat cu gravă neglijență sau în mod abuziv.

Examinând întreg materialul atașat cererii, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că începerea urmăririi penale față de procurorul Narița Petru din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Structura Centrală, dispusă prin rezoluția nr. 697/P/2006 din 30 ianuarie 2007 a procurorului Iordache Elena, din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, nu constituie un act de natură a afecta independența și imparțialitatea acestuia în instrumentarea dosarului nr. 67/P/2005, nefiind în prezența situațiilor reglementate de art. 30 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, procurorul Iordache Elena a fost sesizată legal cu săvârșirea unor fapte de natură penală de către procurorul Narița Petru, plângerea părții vătămate Duțu Stelian fiind înregistrată în registrul de evidență a activității de urmărire penală și de supraveghere a acesteia, primind număr de înregistrare în penal, conform dispozițiilor art. 200 lit. c din Regulamentul de ordine interioară al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în vigoare la data sesizării.

Fiind sesizată legal cu efectuarea de cercetări în dosarul nr. 697/P/2006, procurorul Iordache Elena avea obligația de a proceda la efectuarea acestora și de a dispune în funcție de rezultatele obținute în sensul începerii urmăririi penale, sau de a soluționa cauza prin rezoluția de neîncepere a urmăririi penale, conform dispozițiilor art. 228 Cod procedură penală.

După abrogarea dispozițiilor art. 91 alin. 2 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească care stipulau că „magistrații nu pot fi cercetați, reținuți, arestați, percheziționați sau trimiși în judecată fără avizul ministrului justiției”, începerea urmăririi penale față de un magistrat nu mai este condiționată de obținerea vreunui aviz și nu poate fi cenzurată decât în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală și Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile tuturor persoanelor cercetate penal, în actuala reglementare numai percheziția, reținerea și arestarea judecătorilor și procurorilor și a magistraților-asistenți sunt supuse încuviințării secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, conform art. 95 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul

judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu și începerea urmăririi penale și trimiterea în judecată, motiv pentru care, neexistând necesitatea (cerința) vreunui aviz prealabil începerii urmăririi penale față de un magistrat, începerea urmăririi penale poate avea loc atunci când din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor premergătoare efectuate nu rezultă vreunul din cazurile de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale prevăzute în art. 10 cu excepția celui de la b¹ – conform art. 228 alin. 1 Cod procedură penală.

Totodată, nicio dispoziție legală nu prevede condiționarea începerii urmăririi penale, de existența unei soluții în dosarul în care procurorul acuzat de abuz în serviciu efectuează urmărire penală, existența răspunderii penale, în cauzele în care există indicii sau probe că s-a acționat cu gravă neglijență sau în mod abuziv, a fost stabilită și în practica judiciară, exemplificativ fiind Decizia nr. 5515 din 26 septembrie 2006, pronunțată în dosar nr. 3286/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Argumentul invocat de susținătorii primei opinii expuse, acela că „urmărirea penală este singurul cadru procesual care permite a se administra probele necesare, în scopul stabilirii existenței ori inexistenței infracțiunilor, în deplină cunoștință de cauză și cu posibilitatea de a se exercita dreptul la apărare”, poate fi invocat cu aceeași motivație și îndreptățire și în susținerea celei de-a doua opinii, deoarece și procurorului față de care s-a început urmărirea penală i se creează posibilitatea de a-și exercita drepturile procesuale la fel ca oricărei alte persoane.

Potrivit art. 4 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, judecătorii și procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, încălcarea acestor obligații atrăgând răspunderea civilă, disciplinară sau penală, în condițiile legii, conform art. 94 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În raport de toate aceste considerente, constatând că efectuarea de cercetări și începerea urmăririi penale dispusă în dosar nr. 697/P/2007 al Parchetului de pe lângă

Înalta Curte de Casație și Justiție, împotriva procurorului Narița Petru din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, exercitate în conformitate cu dispozițiile legale, nu constituie o încălcare a independenței și imparțialității procurorului, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare și art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți,

**PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE**

Art. 1 - Respinge ca neîntemeiată sesizarea formulată de domnul Narița Petru, procuror șef serviciu în cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție.

Art. 2 – Prezenta hotărâre se comunică Inspecției judiciare și Biroului de informare publică și relații cu mass-media, în vederea luării măsurilor legale.

Dată în București, la data de 20 Martie 2008

Președinte,

Judecător Lidia BARBULESCU

